

El Petit de Cal Eril
Música P32,33

“Amb un disc cada dos anys, no podríem viure de la música”

ERC dobla l'oferta i vol que Colau es decideixi

Els republicans suspenen les converses mentre la líder de BComú dona allargues a Maragall i apunta a l'alcaldia

Opinió

Colau i la desigualtat
David Murillo

La batalla de Barcelona
Josep Gifreu

REUS VIU EL VI
11ª FIRA DE LES DO DE LA DEMARCATIÓ DE LA CAMBRA DE REUS
7·8·9
DE JUNY DE 2019

Logos for Cambra Reus and Miró.

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 6 de juny del 2019. Any XLIV. Núm. 15020 - AVUI / Any XLI. Núm. 13890 - EL PUNT

Alerta forestal per la sequera

PERILL • La nova campanya de prevenció i extinció d'incendis preveu un estiu d'extrema dificultat en el control dels focs

CANVIS • El govern destina 32,4 milions al dispositiu i articula un nou model organitzatiu amb menys efectius però més mesos

Una de les sales de la nova exposició ■ TONI ALBIR / EFE

La mirada del fotògraf Picasso

El Museu Picasso repassa la relació del geni amb la fotografia en una mostra

Sánchez suma elements per a la seva investidura

La suspensió dels independentistes i el suport d'UPN la podrien condicionar

Junqueras i Forn volen assumir els nous càrrecs

Demanen sortir de la presó i prendre possessió com a eurodiputat i regidor

Un grup de soldats participant en l'acte de commemoració del desembarcament de Normandia, a Portsmouth ■ EFE

75 anys de la batalla final

Retrobament aliat en la commemoració del desembarcament de Normandia, que va marcar el final de la Segona Guerra Mundial

Carbonell
ESTILISTES

CENTRE COMERCIAL CARREFOUR
TEL. 93 750 19 27 · 08349 CABRERA DE MAR
HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 H A 21 H · DONEM HORES
CARBONELLISTES@HOTMAIL.COM

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

En què quedem?

És evident que els titulars de cop d'estat i de rebel·lió –per part de la fiscalia– i el de sedició –per part de l'advoca-

cia de l'Estat– han escombrat altres detalls de les més de sis hores en què les acusacions van presentar, dimarts, les seves conclusions. I són un parell de moments que demostren com les dades, les xifres i el llenguatge es poden retorçar per intentar crear un marc mental determinat. El problema és quan es retorcen tant que acaben esdevenint contradictòries. M'explico: en un moment del seu relat, un dels fiscals va assegurar que hi havia hagut violència l'1 d'octubre. I per violència la fiscalia entén tot el que va passar aquell dia, inclosos els ferits per les càrregues policials. De fet, manté que els 12 acusats són responsables d'aquestes càrregues (i per tant de violència) perquè si no haguessin promogut el referèndum, no haurien estat necessàries. Tot bastant recargolat. Però la cosa no acaba aquí: per aug-

Retorcen les dades i les xifres fins a la contradicció

mentar la culpabilitat, la fiscalia recorda que hi va haver mil ferits, fet que demostra la magnitud d'aquesta violència. Heus ací la contradicció. Durant un any i mig, es va intentar desmentir, reduir i fins i tot menystenir l'existència d'aquests mil ferits. Ara que convé construir un relat de violència extrema, els mil ferits han passat a existir sense discussió. I una cosa semblant va passar amb l'advocacia de l'Estat i el seu moviment tumultuari sobre el qual basa el delictes de sedició. En aquest cas diu que haver mobilitzat dos milions tres-cents mil persones representa una organització prou gran per ser considerat tumultuari. Fins avui cap estament estatal havia donat per bona la xifra dels més de dos milions de participants a l'1 d'octubre. És més, s'havia posat com a exemple de *fake news*. Ara només convé escollir entre les versions: la que nega els mil ferits (i per tant rebaixa la tesi de la violència) o la que els confirma (i per tant demostra les ràtzies policials indiscriminades). La que nega els dos milions de votants (i per tant dilueix la mobilització) o la que els confirma (i per tant evidencia un dels moviments populars més importants d'Europa dels últims anys). Però totes dues a la vegada no pot ser.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Tres contes xinesos

Un. Els emperadors de la Xina que habitaven la Ciutat Prohibida de Pequín eren servits per eunucs. La castració, expeditiva i total, evitava intimitats amb les concubines del monarca i desenvolupava una força corporal útil per a les feines dures que tenien encomanades, com la de retirar cada dia els detritus que el palau generava i dur-los molt lluny, a les muntanyes. Els pares ambicionaven que els fills fossin cridats al palau perquè tot i la invalidesa els estalviava la misèria familiar de cada dia. L'últim eunuc va morir el 1994. Havia entrat al servei de l'emperador poc abans que aquest i el seu règim mil·lenari caiguessin, el 1912. Sempre usant bolquers i des de casa, va veure passar la guerra civil, la Segona Guerra Mundial, va viure tot el règim de Mao, va tenir notícia de la matança de Tiananmen i va atrapar la conversió del país al capitalisme desaforat. Com era habitual, el cirurgià havia guardat els membres seccionats perquè fossin enterrats amb ell i pogués arribar sencer al cel, on l'emperador, que va acabar fent de jardiner, no el devia recordar.

“De l'eunuc de l'emperador al problema de l'habitatge

Dos. Mao va respectar als anglesos la propietat dels immobles que tenien a Xangai des de l'època colonial amb l'advertència que els terrenys que els sustentaven havien passat a ser de l'estat. El primer any els va cobrar per l'ocupació un lloguer irrisori: un iuan, amb el benentès que l'any següent serien deu. Els anglesos ho van trobar raonable. Mao va practicar la multiplicació dels zeros. Al tercer any eren cent iuans; al quart, mil; al cinquè, deu mil... Els anglesos van començar a claudicar. Cada casa que abandonaven era coronada per Mao amb la bandera vermella del país com a senyal de con-

questa. A tots els edificis colonials del moll de Xangai oneja la bandera. El més alt, una estrella roja. *Les mil i una nits* no són xineses però hi ha històries de comptabilitat i astúcia que per proximitat cultural les podrien incloure. Una gran escultura de Mao feta de bronze contempla els edificis per aquest sistema confiscats. També contempla, i amb això no hi comptava, com a l'altra banda del riu s'alcen els vertiginosos edificis que emulen l'*sky line* de Nova York, de Dubai, de Tòquio o de Londres mateix.

Tres. Mao va establir que els xinesos podien ser propietaris dels seus habitatges per un període de setanta anys. Els setanta anys encara no han passat, però per als primers que van tenir accés a un pis o a una casa s'acosten inexorablement. Ningú, ni el mateix govern, sap a hores d'ara com desentrellar el conflicte que s'anuncia i que Mao no va preveure. Se'ls renovarà la concessió? Seran desnonats? Potser desplaçats? Els promotors de grans edificis d'oficines i de pisos que l'eunuc de l'últim emperador ja va conèixer, estan a l'aguait.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogues), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/q7tj2p>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Un Suprem del 36

Fa anys, passejant per Burgos amb l'arqueòleg Eudald Carbonell, comentàvem els noms de molts carrers de la ciutat, dedicats llavors –i encara ara mateix, malgrat alguns canvis fets el 2018– a molts dirigents i militars franquistes. Carbonell, a qui a Burgos tenen en especial estima per la ingent tasca que els seus companys i ell han fet a la veïna Atapuerca, justificava irònicament la pervivència del franquisme en els noms dels carrers perquè la ciutat havia estat la capital dels colpistes i també perquè molts dels honorats amb una placa en una cantonada simplement eren família d'aquells que, durant anys, havien manat a la ciutat.

Burgos i Franco han tornat aquesta setmana a ser notícia després que la secció quarta de la sala tercera del Tribunal Suprem espanyol, en la interlocutòria en què s'aturava l'exhumació del dictador del Valle de los Caídos

“La impregnació franquista del Suprem és un fet ben evident

–com si d'aquesta manera s'arreglés alguna cosa d'aquell monument a la ignominia–, assegurés que el general colpista havia estat cap de l'Estat des de l'1 d'octubre de 1936. Els magistrats, a qui se suposa un mínim de rigor i coneixements històrics, han dit que no rectificaran aquesta barbaritat, malgrat que historiadors prestigiosos, com ara Paul Preston, s'han afanyat a fer-los saber que aquell desgraciat mes d'octubre, en plena Guerra Civil, la pri-

mera autoritat espanyola era, naturalment, el president de la República espanyola, Manuel Azaña.

Al Suprem, però, com si sentissin ploure. “Què hem de rectificar?”, deuen dir els magistrats, alguns dels quals, com ara José Luis Requero, vinculat a la Fundació Franco, són reconeguts conservadors. Un calfred segur que ha recorregut aquests dies molts ciutadans que s'han quedat amb el dubte de com una errada d'aquestes dimensions és possible en l'alt tribunal.

No cal que ens n'estranyem, però. Malgrat que, en el cas de molts dels magistrats i fiscals del Suprem, la ironia que servia per a Burgos i els seus carrers no deu funcionar, en d'altres la impregnació franquista en l'alt tribunal és ben evident. Només cal llegir algunes sentències o tornar a escoltar l'al·legat dels fiscals del judici a l'1-O per adonar-se'n. I mentrestant, Franco rient per sota el nas a la seva tomba.

EDITORIAL

Fiscalia, focs d'artifici i poques proves

La fiscalia va presentar les conclusions finals en el judici de l'1-O amb força gesticulació, focs d'artifici i una escenificació inaudita –no és habitual que tots quatre fiscals actuïn, ni una intervenció tan extensa–. Amb acusacions que van vorejar molt més el discurs polític que un al·legat judicial. Perquè es poden fer enginyers argumentals, com qualificar de cop d'estat l'1-O, però en un judici penal rigorós l'important són les proves. I la fiscalia, que ha optat per mantenir l'acusació de rebel·lió i la petició de penes més alta, d'això en va molt curta. El que resultaria jurídicament rellevant per sustentar l'acusació de rebel·lió seria l'existència d'una violència orquestrada que no s'ha pogut provar, més enllà dels dos cotxes policials malmesos o el llançament d'una cadira als policies que l'1-O exercien la brutalitat contra la ciutadania, i de la qual, a sobre, culpen el govern de la Generalitat. De fet, l'advocada de l'Estat va afirmar taxativament que l'1-O l'ús de la violència no va ser “un element estructural”, contradient la fiscalia.

Segurament per la feblesa probatòria, els fiscals van optar per afirmacions jurídicament impresentables com el fet que la celebració d'un referèndum “és delictes encara que s'hagi despenalitzat” o la lamentable comparació amb el cop d'estat del 23-F que el fiscal va acabar blanquejant. Afirmar que “per a la rebel·lió no calen armes, ni militars, ni estat de setge” és un despropòsit. Amb aquesta perspectiva cal tenir clar que la decisió del Suprem no només dictarà el futur dels encausats per delictes que no s'han provat –tampoc els de malversació o sedició– sinó que la sentència pot acabar modificant el concepte dels drets fonamentals a l'Estat espanyol, derivant cap a una via repressiva i de limitació antidemocràtica.

De reüll

Anna Balcells

La pilota és a Madrid

En l'últim esmorzar Cidob, celebrat dimarts, el portaveu i director general de Comunicació del Parlament Europeu, Jaume Duch, va fer un aclaridor resum dels resultats de les recents eleccions a l'eurocambra. Duch, que fa un munt d'anys que es mou per Brussel·les i que coneix bé el detall i les complexitats de la cambra amb doble seu, va destacar aquestes conclusions dels comicis de maig: la participació ha pujat (des del 1979, supera per primer cop el 50%), fet que demostra que Europa torna a importar als

Com es faria entendre que no tots els vots europeus valen el mateix?

ciutadans; els extrems no avancen tant com s'havia dit i no recullen els vots que perden els dos grans partits, que van a parar als grups de centre (verds i liberals); creix el nombre de ciutadans que no volen sentir parlar d'abandonar la UE; els joves s'han mobilitzat, sobretot pel canvi climàtic. Preguntat sobre si

l'eurocambra intervindria en cas que s'impedís que Puigdemont, Junqueras i Comín prenguessin possessió de l'acta de diputat, Duch va passar la pilota a la regulació espanyola: “Tot el que passi abans del 2 de juliol [ple de constitució a Estrasburg], es juga a Madrid. A partir del 2 de juliol, el Parlament Europeu decidirà com vol reaccionar.” Ignoro quins arguments s'exhibiran si s'acaba vetant l'accés a l'escó a aquests diputats electes i si, en tal cas, Europa hi dirà res. El que sí és és que costaria fer entendre que els vots dels ciutadans europeus no valen tots el mateix. Com ho explicaran?

Les cares de la notícia

CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Damià Calvet

Contra el monstre

Estem creant un monstre és l'eslògan de la campanya engegada per la Generalitat, l'Àrea Metropolitana i l'Ajuntament de Barcelona per lluitar contra el greu problema que suposa per al present i per al futur del medi ambient el mal ús de les tovallolletes humides.

RECTOR DE LA UIPEC

Jordi Serrano

Quinzè aniversari

La Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya arriba enguany a la quinzena edició gràcies en bona part a la feina de Jordi Serrano, que n'és el rector des del 2008. Espai de trobada, anàlisi i reflexió sobre polítiques progressistes, el lema d'aquest any és *El futur és un país estrany*.

MÚSIC

El Petit de Cal Eril

Hiperactivitat musical

Joan Pons, d'Àlies El Petit de Cal Eril, acaba de publicar el seu tercer disc, *Energia fosca*, i no para quiet. Ha produït darrerament també el disc de retorn d'Els Pets (*Som*) i actuarà, aquestes properes setmanes, en festivals com l'Embassa't de Sabadell, el Vida de Vilanova i la Geltrú o el Cruïlla.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Enfonsat

L'expresident del govern espanyol Mariano Rajoy deixa la direcció del PP i anuncia un congrés extraordinari el mes de juliol per rellevar-lo.

10
anys

Eleccions europees

CiU demana un vot de censura a José Luis Rodríguez Zapatero. Aposta per tornar al somni de fer de Catalunya una gran nació europea.

20
anys

Crisi avícola

La crisi de les dioxines fa créixer les exportacions avícoles catalanes. Les vendes a Barcelona baixen d'entre el 30% i el 60%.

Full de ruta

David Brugué

Franco, el Suprem i l'1-0

El Tribunal Suprem ha donat la categoria de cap d'estat a Francisco Franco Bahamonde. No només des que es va acabar la Guerra Civil i va començar la seva dictadura de terror. Ho fa des de l'1 d'octubre de 1936. Un altre 1 d'octubre. Una data en la qual només havien passat dos mesos des del cop militar del 18 de juliol i en què encara quedaven més de dos anys de Guerra Civil. Tot plegat per aturar l'exhumació d'un cos enterrat en un mausoleu que no té cap sentit i que va ser erigit per milers de presos polítics. Que una part de la societat espanyola el troba a faltar, ja ho sabem tots. Alguns dels seus hereus ara formen part del Congrés dels Diputats. Això ja no sobta. Però sí que ho fa el fet que un tribunal democràtic erigeixi un colpista –perquè aquest sí que ho va ser– com a cap d'estat i obviï que va arribar al poder matant gent i amb la violència com a emblema. Aquest home de petita estatura i que només tenia un testicle no va perpetrar cap cop d'estat, segons l'alt tribunal espanyol.

Franco va iniciar una guerra per salvaguardar 'Espanya'. Però el crim dels independentistes és que la volen trencar. I això, a 'Espanya' no es perdona

El mateix dia que el Suprem tornava a salvar el cadàver del dictador, al mateix tribunal els acusadors del judici independentista no es posaven vermells en cap moment i les deien de l'alçada d'un campanar. Junqueras, Turull, Rull, Sánchez, Cuixart i tota la resta sí que van perpetrar un cop d'estat. I a més van usar la violència –pobres guàrdies civils, no han superat les mirades d'odi ni el Fairy–. És a dir: santifiquen un dictador i criminalitzen uns polítics que van tenir la gosadia de posar urnes. El seu raonament, en el fons, no és gens complicat: Franco va iniciar una guerra i va matar milers de persones perquè el que volia salvaguardar era *Espanya*. Aquesta *Espanya* que només ells tenen al cap. En canvi, els independentistes representen una amenaça real a aquesta utopia espanyola. No només no hi estan còmodes i volen marxar. El seu gran crim és que volen trencar *Espanya*. I això, a *Espanya* no es perdona.

Tribuna

David Murillo Bonvehí. Professor del Departament de Ciències Socials d'Esade

Colau i la desigualtat

Els gestos negociadors d'Ada Colau, acompanyats pels moviments tàctics de Collboni i Valls dibuixen un panorama incert a l'alcaldia de Barcelona. Les preguntes s'acumulen. Entre les més rellevants: acceptarà la candidata de Barcelona en Comú entomar un encàrrec que, segons els mateixos criteris que va aplicar el 2015, no hauria rebut? Acceptarà a tal fi els vots d'una l'elit orgullosament representada pel candidat catalano-francès? Cas d'acceptar el repte, a canvi de què aprovarà la senyora Colau, d'ara endavant, uns pressupostos que passaran a dependre de les dinàmiques polítiques de Madrid? Proposo, per acabar, afegir a les qüestions anteriors una de central per a la formació transformadora, democratitzadora, anti-establishment i antielit que programàticament representa Ada Colau: què se'n farà de la seva lluita contra la desigualtat després de supeditar el seu programa a Ciutadans i PSOE?

LA SENYORA COLAU ha tingut quatre anys per tastar la medicina d'intentar fer polítiques contra el mercat en un govern amb minoria. Renacionalització de serveis, de-

mocratització de polítiques socials, lluita contra l'especulació i contra una Barcelona esdevinguda aparador per a marques i creuers de luxe, demanen una actuació pública ferma i decidida. L'evidència és coneguda: el mercat per ell mateix ens porta a cotes de desigualtat desconegudes. Els fons especuladors que inverteixen en l'habitatge; les marques de luxe que prioritzen els milionaris russos o xinesos als propis ciutadans; l'aparició de plataformes de mobilitat o d'habitatge centrades a esquivar les normes, minimitzar el pagament d'impostos i externalitzar els costos dels seus baixos preus. Tots aquests fenòmens representen desafiaments majúsculs per a les ciutats que s'encavalquen sobre fenòmens

“Els partits que qüestionen l'estatu quo són els que poden fer més per canviar el model econòmic”

genèrics com la precarització laboral, l'automatització de tasques i l'erosió del petit comerç en una economia dirigida per, i gestionada cap, a les grans corporacions.

LES RESPOTES als reptes anteriors, com bé ha tingut temps de comprovar la senyora Colau, escapen en gran mesura de l'àmbit de competències de l'administració local però permeten, per altra banda, que la ciutat de Barcelona esdevingui espai d'experimentació contra les desigualtats i bandera de transformació d'un model econòmic que redueix els ciutadans a potencial consumidors. Per tot l'anterior, el sentit comú ens diu que un govern de coalició entre els dos principals partits que qüestionen l'estatu quo podria aconseguir més per avançar cap a un canvi de model econòmic que no pas la pinça dels antisistema amb els partits de la repressió i l'immobilisme. L'aliança Pedralbes-Raval per frenar l'indendentisme, francament, pren uns matisos sorprenents si pensem que l'element central de la formació de Colau era i és la lluita contra la desigualtat. Per això mateix costa tant de creure que en un dia proper esdevingui possible.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Cop d'estat?

■ A on? A Catalunya? Caram, no sabia que som un poble tan guerrer! A on són els tancs, els canons, els fusells i els avions? No seré jo qui ho discuteixi a uns jutges i fiscals que fins i tot amb la seva mirada fan por! Només faltaria! O sigui que, per haver intentat expressar la nostra opinió sense alçament de cap tipus i sense demanar permís als nostres *jefes* espanyols, els nostres representants catalans poden patir molts anys de presó... Diuen que la democràcia serveix per saber què vol el poble. Per això votem i sempre votarem!, per saber què vol la majoria catalana. Per tant, qui és en realitat el culpable de tota aquesta confusió? Qui està impeding saber què vol el poble català? Per a mi, és molt clar. I per a ells, també, per això no ens deixaran mostrar al món què volem ser la majoria del poble

català. Dir que la Constitució ho prohibeix i que, per tant, ens mereixem aquest càstig repressiu, és com dir que has de parlar en castellà perquè vius a Espanya. No ho va aconseguir el dictador amb armes, com volen aconseguir-ho, ara, als jutjats? És evident que no coneixen el caràcter català!

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

Orenetes

■ Em diuen els meus nets que avui van a la festa de les orenetes. Les orenetes tornen, tornen de lluny als seus nius, i penso que les orenetes “van inventar” el GPS i que la ciència moderna al cap de milions d'anys l'ha descobert. També “van inventar” l'insecticida: una oreneta menja milions de mosquits cada dia; la ciència moderna l'ha descobert fa poc.

Amb tot això al pensament,

miro des del jardí les dues muntanyes “més maques del món”, Montserrat i Sant Llorenç del Munt, i penso que un ateu deu tenir molt pa a l'ull.

JOAN MARTORELL I BARBERÀ
Matadepera (Vallès Occidental)

Intrusos

■ Amb l'aparició del moviment Primàries s'ha posat de manifest una reacció dels partits polítics, en major o menor grau però de tots, en el sentit de considerar aquest moviment i la gent que s'hi ha integrat (i de passada l'ANC, d'on va sortir tot per barrar el pas a alcaldies proclius al 155) com a intrusos en el seu àmbit natural. Els partits polítics consideren que l'espai polític i l'exercici de la política –tal com ells ho entenen– els pertany i que ningú hi hauria de posar el nas, perquè els qui en saben, d'això de la política, són ells. En aquest aspecte poc més podem fer que do-

nar-los la raó, perquè a la gent normal la ferum que fa tot l'àmbit polític –i no parlo de corrupció!– amb tot el mercadeig d'interessos, de favors deguts, de greuges mal païts i no perdonats, de rancúnies, de retorn de favors aliens als respectius municipis, etcètera, la tomba d'esquena. Parlant de Primàries s'ha de deixar meridianament clar que la seva creació va ser, més que per acció, per reacció davant la negativa de fer llistes úniques, malgrat que ara, amb molts resultats agredolços, des dels partits s'intenti vendre-ho d'una altra manera. Fins on arriba el sentiment de “propietat” d'aquest espai, que en molts moments feia la impressió que qualsevol partit independentista estava més còmode parlant amb els partits unionistes que amb els representants de Primàries. Aquesta és la realitat.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

La frase del dia

“Si els poders fàctics volen un govern antiindependentista a Barcelona, no el tindran”

Gerardo Pisarello, SECRETARI PRIMER DE LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS PELS COMUNS

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit de la UPF

La batalla de Barcelona

Escribo aquestes ratlles tot observant les maniobres en el nou “front de l'Ebre” pel control de Barcelona. Per primera vegada els ciutadans de Barcelona han donat majoria de vots a un candidat independentista, Ernest Maragall. Aquesta nova oportunitat per reforçar la imatge de l'independentisme català davant del món ha fet saltar totes les alarmes. Ells ho han vist: assumir l'alcaldia de Barcelona i representar la capital de Catalunya en tots els fòrums internacionals no és de cap manera una operació administrativa, rutinària, innòcua. Significa un salt qualitatiu en la projecció interna i externa del moviment d'alliberament català. Un moviment que està donant mostres de no rendir-se davant la repressió contumaç de partits, governs, jutges, mitjans de comunicació i policies del Regne d'Espanya.

SI AL FINAL MARAGALL és elegit nou alcalde de Barcelona, l'èxit del moviment independentista firmaria una de les fites estratègiques més anhelades: visualitzar l'hegemonia del sobiranisme català a la “segona” capital espanyola. Perquè l'elecció de Maragall hauria pressuposat el pacte d'ERC i BComú, dues formacions que defensen, a més de polítiques de ciutat força properes, el dret d'autodeterminació. Aquesta confluència, amb el probable suport extern de JxC, seria interpretada per les elits del Regne d'Espanya com una autèntica operació desestabilitzadora del seu Estat.

DAVANT AQUESTA POSSIBILITAT, s'han desfermat totes les alarmes des de La Zarzuela a La Moncloa, passant pels estats majors de l'Ibex-35 i dels altres poders fàctics, ordint una operació d'estat per impedir l'entronització d'un alcalde republicà i *indepe* a Barcelona. La “batalla per Barcelona” de tots contra tots prèvia al 26-M es convertí l'ende-

mà en la “batalla de Barcelona” que anunciaren sense embuts Iceta i Valls. Enemics declarats fins aquell moment de la gestió d'Ada Colau, els líders del PSC i de Cs canviaren ràpidament de jaqueta per evitar l'acord entre ERC i Comuns. I en cascada, els estaments empresarials, econòmics i mediàtics, fins llavors detractors de les polítiques de Colau, s'afanyaren a alinear-se a favor del “mal menor”, la confluència entre Comuns i el PSC, amb el suport “*gratis et amore*” de Valls.

EL CAP DE SETMANA va ser pròdig en moviments posicionals en els dos fronts de l'Ebre. Maragall acudia a TV3 i a La Sexta per sostenir que l’“acord preferent” era amb Colau i no amb JxC. Els cronistes del Regne i els opinadors mediàtics alertaven contra una Barcelona en mans dels *indepes*. Una batalla somorta tenia lloc entre les faccions de BComú. Dos manifestos de personalitats de la política i la cultura s'encreuaren per defensar, uns el pacte Maragall-Colau, els altres, un tripartit d'esquerres, òbviament per incloure-hi el PSC.

“El problema per a l'Estat és el pacte entre Maragall i Colau. I contra aquesta línia d'acció han dirigit tota l'artilleria

SÍ, A BARCELONA, hi ha moltes batalles obertes. Els partits han sofert una sacsejada notable. Esquerra s'ha afermat, però segurament a costa de JxC. Els Comuns han perdut vot, però probablement per la remuntada del PSC gràcies a l'efecte PSOE. Cs no ha aprofitat l'empenya d'un exprimer ministre francès. El PP sobreviu pels pèls i la CUP ha desaparegut. El govern de la ciutat haurà d'afrontar urgents i gravíssims problemes: habitatge, seguretat, turisme, gentrificació, infraestructures, mobilitat, contaminació... Però, no ens enganyem: el gran repte estratègic d'ara és un altre. Ells ho han vist clar: el problema per a l'Estat és el pacte entre Maragall i Colau. I contra aquesta línia d'acció han dirigit tota l'artilleria. Quan escric això, la batalla continua en tots els fronts.

SÓN ELLS, PER TANT, qui ens indiquen el camí a seguir: aconseguir com sigui l'acord estratègic i programàtic entre ERC i Comuns. Els Comuns poden ser especialment sensibles al vast moviment de la societat catalana vers unes majors cotes d'autogestió, de mobilització i de democratització de les grans decisions. El moviment sobiranista ha demostrat una gran transversalitat i capacitat d'integració. Manifestacions contundents de Colau contra el 155 i contra la injustícia dels presos polítics, junt amb les actituds de líders de la seva confiança com Pisarello i Asens, basteixen ponts de confluència amb l'independentisme. ERC no pot deixar de buscar l'entesa amb els Comuns i arribar a acords estables de govern, que podrien incloure òbviament la substitució en l'alcaldia a la meitat del mandat. Si ERC vol eixamplar les bases per a l'assoliment de la república, guanyar amb el Comuns la batalla de Barcelona seria un pas de gegant. La història ens ho recorda: la derrota al front de l'Ebre comporta la caiguda de Barcelona.

De set en set

Sara Muñoz

Diàleg i més diàleg

Ni vint-i-cinc anys ni tres mesos. No vull veure els líders independentistes tancats entre barrots un sol dia més. Ni crec que estigui en mans de la societat catalana posar tres mil persones més a la presó, pensant que aquest coi d'Europa sense ànima reaccionaria davant una repressió tan malèvola. Si la UE mira cap a l'altre costat quan s'ofeguen criatures al mar, dubto que el cas català li provoqui més que badalls. Potser ha arribat el moment de redefinir l'estratègia o de dibuixar per fi un camí que pugui tenir recorregut, i això hauria de ser vàlid per a tots. A ningú li

Dubto que a la Unió Europea el cas català li provoqui molt més que badalls

surt a compte anar contra l'altre. L'independentisme està estancat, fa temps que no guanya adeptes. Com a màxim hi ha transvasament de vot. Les eleccions europees són un cas excepcional i només s'explica per l'efecte Puigdemont en un moment en què el seu partit es cotitza a la baixa. Per créixer, el món independentista ha d'oferir un projecte atractiu i desgranar una gestió que no arriba al ciutadà, sense deixar de reclamar que la solució passa per les urnes. Per la seva banda, els que viuen de la crispació farien bé d'assumir que la seva tàctica no cola al territori català i els resta presència. I que el joc net també es pot o s'hauria de poder traslladar a la política. I alguna esquerra no pot fer veure que la situació dels presos polítics i dels exiliats no va amb ells. I de teló de fons, diàleg, diàleg i més diàleg. Perquè allò de la separació de poders a l'Estat espanyol, si de cas, ho deixem per a un altre dia.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Un estiu complicat pels incendis forestals

Es preveu una campanya difícil per la sequera que afecta el país els últims mesos

Maragall demana a Colau que es decideixi

El guanyador de les eleccions reclama a l'actual alcaldessa que es defineixi sobre els pactes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La investidura passa per la presó i Navarra

CARAMBOLA • La suspensió dels diputats presos abarateix a Sánchez ser investit a la segona amb més síes que nos perquè anul·la el no de Junqueras, Sánchez, Turull i Rull **GIR** • UPN li ofereix el vot clau per desfer l'empat a 173 si dona Navarra a la dreta **FI** • Retirada retroactiva de sou des del 28-A als apartats

David Portabella
MADRID

El Congrés viu l'anomalia de tenir presos polítics que són diputats —com Raül Romeva al Senat— i alhora suspesos i sense vot, mentre que la majoria es manté en 176 escons com si ells hi fossin de ple dret, tot i que la cambra té 346 vots reals i no els 350 de rigor. Després del primer dia de la tanda de consultes del rei Felip VI, Pedro Sánchez albirava una escletxa a la investidura que passa per la presó preventiva dels independentistes i Navarra. La tesi dels lletrats —i que el Congrés fa seva— manté la majoria en 176 vots, però abarateix la investidura en la segona votació, en la qual n'hi ha prou a tenir més síes que nos, perquè els previsibles quatre nos d'Oriol Junqueras, d'ERC, i Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, de JxCat, són esborrats del còmput. Per evitar un empat a 173 vots o que Sánchez busqui ERC, Unió del Poble Navarrès (UPN) va oferir a través de Javier Esparza els dos vots que té per investir Sánchez a canvi que ell entregui Navarra a Navarra Suma (PP, UPN i Ciudadans).

Els lletrats del Congrés apostaven en un principi per rebaixar la majoria als 174 escons per adequar-la als suspesos Junqueras, Sánchez, Turull i Rull pre-

nent com a base el precedent del 1989 amb Felipe González. Fa trenta anys, el Congrés es va constituir amb 332 diputats, i no amb els 350 de rigor que recull la Loeq, per la impugnació d'electes feta pel PP i per no acceptar l'acatament de la Constitució "per imperatiu legal" dels quatre diputats d'Herri Batasuna. Així que González en va tenir prou a ser votat per 167 diputats (la meitat més un de 332). Al final, els lletrats —que fins ara citaven el cas del 1989— no volen el cost d'alterar la cambra —més encara— i fan el que volien el PP i Cs: que la majoria es quedi en 176.

Retroactivitat i sense sou

El que els lletrats ja no gosaven era dir a partir de quin dia Junqueras, Sánchez, Turull i Rull havien de deixar de cobrar el sou de diputats —i Romeva de senador—, i la decisió és al final política i de Meritxell Batet —de Manuel Cruz al Senat— i de la mesa: que se'ls negui la nòmina no des del 21 de maig del ple de constitució de les cambres, sinó retroactivament des del 28 d'abril, dia de les eleccions. Batet es va vantar de la unanimitat de la mesa, però per En Comú Podem la vicepresidenta primera, Gloria Elizo, i el secretari primer, Gerardo Pisarello, van expressar el seu desacord. La mesa no

va admetre el prec de Pisarello de demanar un informe per abordar la substitució funcional dels diputats suspesos com ha passat al Parlament. "És positiu que la suspensió dels diputats presos no alteri les majories, però és incongruent ja que, pràcticament, queden inhabilitats. Una greu anomalia", denuncia Pisarello.

Pel que fa a les majories, la decisió dels lletrats és respectar els 176 escons com a llistó de la majoria, una decisió d'aparença garantista que amaga una carambola per a Sánchez: en la segona votació, que es resol per majoria simple, Sánchez haurà de vèncer quatre nos menys (o tres si Junqueras deixa l'acta i el seu escó és ocupat per un diputat d'ERC amb tots els drets). I tot pot anar d'un vot. Perquè els 123 escons del PSOE sumats a Unides Podem (42), el PNB (6), Compromís (1) i el Partit Regionalista de Cantàbria (1) fan 173.

Els dos vots que falten fins als 175 no els donarà Coalició Canària, perquè Ana Oramas es va negar ahir amb vehemència a avalar una coalició o aliança del PSOE amb Podem. "CC només donaria suport a un govern de Sánchez en minoria", va dir Oramas. I aquí és on entraria en joc el navarrès Javier Esparza (UPN), que, després de ser rebut per Felip VI, s'oferia

Trobada a La Zarzuela, ahir, entre Felip VI i el president d'UPN, José Javier Esparza ■ EFE

Junqueras exigeix sortir de la presó i ser el 17 al Congrés

Després de ser un dels quatre protagonistes del ple de constitució del dia 21 de maig al Congrés pel fet d'arribar a l'hemicicle des de Soto del Real, Oriol Junqueras ja deixa de mirar a la Carrera de San Jerónimo i comença a mirar a Europa. Quan falten onze dies perquè la Junta Electoral Central (JEC) formalitzi al Congrés l'acte d'entrega de credencials als nous eurodiputats, el líder d'ERC sol·licita a la sala penal del Tribunal Su-

prem que el jutja l'autorització per poder sortir del penal de Soto del Real el dilluns 17 de juny per ser a la cambra baixa a les dotze del migdia i poder complir els tràmits reglamentaris de tot eurodiputat, que inclouen el jurament o acatament de la Constitució.

L'escrit firmat pel lletrat Andreu van den Eynde opta per recordar a la sala penal que presideix el jutge Manuel Marchena —també president del tribunal de l'1-O— que la

petició calca el precedent del 17 de maig en què ja va dictar la providència que emparava Junqueras a anar al Congrés per ser diputat. La diferència és que ara és el primer pas per esdevenir eurodiputat. Sortir de la presó per poder ser el 17 de juny al Congrés és el pas previ que necessita Junqueras per aspirar a ser autoritzat a viatjar el 2 de juliol al ple de constitució del Parlament Europeu a Estrasburg.

L'APUNT

Cap misteri, més sentit comú

Elena Ferran

Sota l'eslògan *Estem creant un monstre, i això no és cap pel·lícula* s'ha llançat la nova campanya per conscienciar del mal ús que fan del vàter els que hi tiren tovallolletes. L'espot central, que es planteja com un curt de ficció i amb referents de por i intriga, dona protagonisme a un monstre perillós que no veiem però que s'ha fet seves les clavegueres. Un ambient misteriós i

cinematogràfic que vol captar l'atenció del ciutadà perquè s'hi repensi abans de tirar-hi tovallolletes o bastonets de les orelles. Les deixalles derivades de cel·lulosa no es desfan i s'han convertit arreu en un problema ambiental. Només caldria sentit comú i, si no és així, sempre es pot imitar els protagonistes de l'espot i *repescar* el que s'hi ha llençat.

Les frases

“S’ha d’entendre que els diputats suspesos mantenen la condició de diputats i, en conseqüència, han de computar a efectes de composició de la cambra, fixada en 350 des de la constitució”
Meritxell Batet
PRESIDENTA DEL CONGRÉS

“És positiu que la suspensió dels diputats presos no alteri majories, però és incongruent perquè, pràcticament, queden inhabilitats. Una greu anomalia”
Gerardo Pisarello
SECRETARI PRIMER DE LA MESA DEL CONGRÉS

Borràs acusa l'Estat de ser més garantista amb Franco que amb drets de diputats

La portaveu de JxCat al Congrés visita Soto del Real i durà la veu de Sánchez a Felip VI per recordar-li que té presos polítics ■ No preveu renunciïes a l'escó

Nogueras, Borràs i Cleries sortint de Soto del Real després de visitar els diputats de JxCat Sánchez, Turull i Rull ■ ACN

David Portabella
MADRID

El jutge Manuel Marchena va sortir al rescat del rei Felip VI a l'hora d'evitar una fotografia incòmoda per al monarca: la d'una reunió amb un pres polític com Jordi Sánchez vingut de Soto del Real, i ara la portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs, vol esmenar el vet judicial. Després de visitar Sánchez i els també diputats de JxCat Jordi Turull i Josep Rull, Borràs es prometia dur avui la veu dels presos a La Zarzuela i recordar al rei que al seu regne hi ha presos polítics que a més veuen vulnerats els drets com a electes. “Vivim en un estat que és més garantista amb els ossos d'un dictador que amb els drets dels seus diputats”, va denunciar Borràs des de les portes de Soto del Real.

Les frases

“Renunciar a l'escó, on els ciutadans els han col·locat, és una mesura absolutament dramàtica per a companys que veuen drets fets a miques”

“Vivim en un estat que és més garantista amb els ossos d'un dictador que amb els drets dels diputats”
Laura Borràs
PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

Borràs va visitar els empresonats en companyia de la diputada Míriam Nogueras i del senador Josep Lluís Cleries, i tots van traslladar als presos el seu nou i insòlit estatus: són diputats per no violar la composició de 350 escons que ha de tenir la cambra d'acord amb la Llog, però no tenen vot i se'ls nega el sou des del 28 d'abril de les eleccions. “És una vulneració dels seus drets, fins i tot amb la mesa contravenint l'informe dels lletrats i fent la proposta de dei-

xar-los sense sou retroactivament”, va dir Borràs. La portaveu de JxCat al Congrés no oblida que els noms de Meritxell Batet i de Manuel Cruz van ser promoguts per Sánchez com a símbol d'obertura. “Sort que Sánchez havia dit que era un gest de diàleg posar dos catalans al capdavant del Congrés i del Senat...”, va ironitzar. En contrast amb el que consideren un fals diàleg practicat per Sánchez i a diferència del que farà ERC no acudint a la Casa

del Rei, la portaveu de JxCat defensa la utilitat d'encaixar la mà a Felip VI aquest matí i dir-li a la cara el que no vol sentir. “Nosaltres sí que som els del diàleg i anirem a veure el rei d'Espanya perquè, ja que justament el Suprem li havia volgut estalviar el fet de trobar-se amb un pres polític, anirem allà a dialogar amb ell i a recordar-li que tenim presos polítics”, va etzibar Borràs. Tot i la pressió de ser enviats al mixt i perdre el vot i el sou de tres dels set escons conquistats a les urnes, JxCat no preveu cap renunciïa a l'escó per part de Sánchez, Turull i Rull. “Demanar que renunciïn a l'escó, que és on els ciutadans els han col·locat, ens sembla que és una mesura absolutament dramàtica per a companys que veuen els seus drets fets a miques”, avisa Borràs. ■

ahir per desbloquejar la investidura “explorant possibilitats que ens portin a un objectiu: que l'independentisme català no sigui decisiu en aquest país”. UPN seria clau per desfer l'empat, perquè el PP (66), Cs (57), Vox (24), ERC (14 vots vàlids dels 15 que té), JxCat (4 vots vàlids dels 7 que té), EH Bildu (4), Coalició Canària (2) i UPN sumen també 173. En condicions normals, Sánchez hauria de passar pel patge de negociar amb ERC, EH Bildu o JxCat almenys l'abstenció que li re-

obri La Moncloa quatre anys. Però l'alteració que ha suposat l'aplicació de l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal (Lecri), que el jutge del Suprem Manuel Marchena va ordenar a la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, que apliqués, ha fet que el punt de gravitació de la investidura de Sánchez es pugui desplaçar de l'independentisme al foralisme navarrès. I tot en el primer dia de la tanda de Felip VI, que avui rebrà Albert Rivera (Cs), Pablo Casado (PP) i Sánchez en últim torn. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president de la Generalitat, Quim Torra, durant l'entrevista a TV3 ■ ACN

Torra demana per carta una reunió urgent amb Sánchez

El president li mostra la seva "disponibilitat absoluta" per trobar-se i abordar tant la repressió com l'autodeterminació ■ Descarta que l'independentisme doni suport a la investidura del líder del PSOE

Emili Bella
BARCELONA

Més enllà d'uns missatges de condol per la mort d'Alfredo Pérez Rubalcaba i per felicitar per la victòria electoral del PSOE, el president de la Generalitat i el del govern espanyol no han tingut cap contacte directe des de la cimera de Pedralbes. Fins ahir. Quim Torra va enviar una carta a Pedro Sánchez per demanar-li una reunió urgent per abordar "les qüestions més urgents i transcendents d'acord amb els mandats electorals que hem rebut cadascú". En una entrevista a TV3, Torra va concretar: "Ens acaba de dir el fiscal que som una organització criminal, ens demanen penes

de presó, tenim gent a l'exili, la repressió no s'atura, això és el que hem de resoldre."

La carta especifica que la disponibilitat de Torra és absoluta per a la data i el lloc de la reunió, que seria la tercera entre tots dos mandatariis, després de La Moncloa i Pedralbes, i justifica l'oportunitat un cop conclòs el cycle electoral i que els afers que ocupen els dos governs "són més candents que mai". Al marge de la missiva, el president lamenta que dimarts l'Advocacia de l'Estat, que "depèn directament del PSOE", digués "el mateix que Vox" en el seu escrit d'acusació en el judici del procés.

Torra també enarborà l'informe de les Nacions

Les frases de Quim Torra

"Em poso en contacte amb vos per a demanar-vos una reunió amb caràcter d'urgència conclòs el cycle electoral"

"Convé que abordem les qüestions més urgents i transcendents d'acord amb els mandats electorals rebuts"

"La resposta que presentaré al Parlament ha d'estar basada en l'exercici del dret a l'autodeterminació"

Torrent exigeix al president espanyol valentia per dialogar

La segona institució de Catalunya es va afegir ahir a l'exigència de la primera perquè Pedro Sánchez tingui "la valentia i el coratge" per reprendre el diàleg amb el govern de la Generalitat. El president del Parlament, Roger Torrent, des de Gernika, de viatge oficial, va adherir-se amb els

mateixos termes a la petició que Quim Torra va fer dimarts al president del govern espanyol en funcions. Segons Torrent, el diàleg ha de ser "de govern a govern, de tu a tu" i "ha de ser també multilateral, perquè hi hagi moltes aportacions i que tothom pugui aportar". "Prou d'acusar

el 80% dels catalans i les catalanes de colpistes", va clamar el dirigent d'ERC després de visitar al Palau d'Ajuria Enea el lehendakari, Iñigo Urkullu. Torrent es va mostrar convençut que Euskadi ha fet tot el possible per solidaritzar-se amb la situació de Catalunya i dels presos i exiliats.

Unides que demana l'alliberament immediat d'Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, i retreu a la fiscalia que abdiqui del seu paper de garant de la legalitat internacional. En lloc d'això, el ministeri fiscal es manté en la tesi de la rebel·lió i l'existència de violència. "Si als companys que estan asseguts a la bancada del Suprem se'ls diu que són una organització criminal, els que els van votar també ho deuen ser", va observar.

A part de la fi de la repressió, el president demanarà a Sánchez que torni al document de Pedralbes i a la negociació d'un relator, i li requerirà quin és el seu projecte per a Catalunya, ja que per part catalana és l'exercici del dret a l'autodeterminació. "És de mínims", va reblar.

En el mentrestant, el cap de govern descarta que els diputats independentistes donin suport a la investidura de Sánchez "per coherència", ja que les condicions que es van esgrimir per donar suport als pressupostos frustrats del PSOE continuen sent les mateixes: "En aquell moment es van posar unes condicions i no es van complir; si ara no hi són, la resposta serà la mateixa."

D'altra banda, Torra va insistir que aquesta legislatura acaba amb un projecte de Constitució catalana, encara que entremig la sentència contra els presos polítics sigui "un punt d'inflexió" al qual cal "respondre col·lectivament com a país". "Jo sempre he dit que la resposta que presentaré al Parlament ha d'estar basada en l'exercici del dret a l'autodeterminació", va subratllar, sense voler concretar més per no condicionar la ronda de contactes amb partits i entitats iniciada dimarts per bastir un full de ruta postsentència.

El president es vol reunir amb l'àmplia majoria d'organitzacions que van subscriure el pacte pel dret a decidir i el referèndum, per sentir "les palpitations dels temps", en paraules d'Eugeni d'Ors. De moment, no hi ha data per a les següents trobades. Les primeres van ser amb l'ANC i Òmnium. Elisenda Paluzie advoca per la unilateralitat, Marcel Mauri, per una resposta àmplia i consensuada. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

A l'amic, plata; a l'enemic, la llei

La premsa del 155 ha acollit l'informe de la fiscalia com si fos la sentència. «Un alleugeriment sentir la veritat: «Va ser un cop i Junqueras, el seu motor», respira Luis Ventoso a l'ABC. Al mateix diari, Ignacio Camacho avisa: «Aquest [Junqueras] és l'home en qui els terceristes confien com a interlocutor de conveniència.» Però *El Mundo* no baixa la guàrdia: «El cop continua en marxa.» *L'Ideal Gallego* repta Sánchez a justificar «un pacte amb tota aquesta colla de salvatges.» Pilar Cernuda, a *La Tribuna de Toledo*, admet que l'última paraula la tenen els jutges, però conclou: «Als independentistes se'ls ha acabat la butlla.»

Diu que el rei d'Espanya no té qui el defensi

Es lamenta Eduardo Álvarez: «El nostre sistema avariament ni té mecanismes per protegir en les seves funcions el Cap de l'Estat ni perquè Ses Senyories deixin de prendre'ns el pèl als ciutadans.»

Alguns ja demanen eleccions a Catalunya

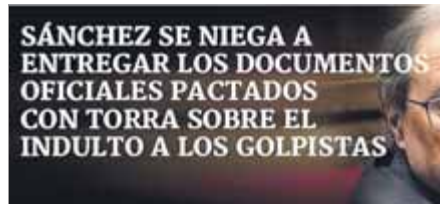
A l'editorial llegim: «En comptes de cridar a eleccions, com correspondria, aquestes mateixes forces han preferit conservar la Generalitat per utilitzar-la com a estèril plataforma d'agitació.»

Atenció amb el trasllat dels presos polítics

Victoria Lafora insinua que els presos no han de tornar a casa. «Les peticions d'indult i de canvi de règim carcerari es convertirien en moviment aglutinador de l'independentisme.»

Conspiració a la vista...

A *Okdiario.com*, el confidencial d'Eduardo Inda, ens assabentem que hi ha en marxa una conspiració per indultar els presos polítics. La informació es refereix a la reunió que el president Torra i el president espanyol van celebrar a Pedralbes el 20 de desembre de l'any passat. El Consell de Transparència va demanar-ne la documentació, però el govern espanyol encara no l'ha lliurada. Amb això n'hi ha prou: on Torra i Sánchez van acordar fer política i deixar enrere la via judicial, alguns hi lleixen «indult». És clar que, per ara, de política res de res...

El Suprem té mala sort amb la tria de dates

Vergara, a *Eldiario.es*, veu així la decisió del Suprem de postergar l'exhumació de Franco. Pedro de Silva a *La Opinión de Málaga* es lamenta perquè ara «els indepes» podran dir que al Suprem «encara bufen bafarades de franquisme.» J.L. Trasobares, a *El Periódico de Aragón*, denuncia l'ús d'«una terminologia a l'altura del cabdill.» Altres, com Javier Duran a *La Provincia*, parlen de «ridícul», però carregant els neulers al govern socialista.

Els sis regidors d'ERC, amb Noemí Llauredó al mig ■ ACN

REUS

ERC es veu legitimada per tenir l'alcaldia

La candidata d'ERC a Reus, Noemí Llauredó, vol tenir l'alcaldia de la ciutat durant els pròxims quatre anys. Creu que la creixuda històrica en vots de la formació, que ha passat de 2 a 6 regidors, els avala per liderar un nou govern i també l'alcaldia. Llauredó es planteja dos possibles «escenaris» de pactes: un front independentista, amb JuntxsReus i la CUP, o un d'esquerres, amb el PSC i la CUP. Davant les reticències del partit a escala nacional sobre aliances amb els socialistes, Llauredó respon que «exploren» aquesta via i que la prioritat és bastir «un govern republicà i independentista».

Totes dues fórmules exclouen Ara Reus, fins ara soci de govern del PDeCAT i ERC.

Amb els resultats històrics a la capital del Baix Camp, els republicans s'ho prenen amb calma, i a partir d'ara intentaran mantenir trobades conjuntes de cadascun dels dos fronts possibles. Per ERC, la CUP, fins ara a l'oposició, podria suplantar Ara Reus com a tercer soci de govern. El dubte que plana, però, és que els cupaires s'avinguin a qualsevol d'aquests dos pactes, després d'haver expressat la seva posició contrària i si Junts per Reus estarà disposada a cedir o compartir l'alcaldia. ■ REDACCIÓ

TORTOSA

Junts prioritza repetir un pacte amb ERC

La cap de llista de Junts per Tortosa i alcaldessa en funcions de Tortosa, Meritxell Roigé, ha insistit que la seva prioritat com a guanyadora del comic del 26-M és governar la ciutat amb un pacte amb ERC, per «coherent, idoni, correcte i normal», amb la situació de la ciutat. «Hem governat bé en l'últim mandat i en els anteriors», ha assenyalat. Amb tot, Roigé s'ha mostrat disposada, i «amb absoluta força», a governar amb minoria. «La prioritat és governar la ciutat i respondre a la voluntat de la ciutadania que ens ha escollit com a força més votada.» D'altra banda, l'alcaldesa en funcions ha rebutjat tota possibilitat d'un pacte amb Ciutadans i ha dit que és «impossible», desmentint informacions periodístiques que apuntaven aquesta possibilitat. ■ REDACCIÓ

SABADELL

El PSC retreu que ERC faci un pacte «contra natura»

La cap de llista del PSC a Sabadell, Marta Farrés, lamenta que ERC estigui gestant un «pacte contra natura» per intentar que els socialistes no governin la ciutat. Farrés ho va dir ahir en una entrevista a l'ACN en què va recordar que el PSC va ser el partit més votat el passat 26-M, sumant un total de deu regidors i situant-se a més de 10.000 vots de diferència de la segona força, que va ser ERC. «La ciutadania ha parlat de forma contundent», va advertir Farrés, que considera que «una majoria aclaparadora» ha expressat que al municipi hi ha ganes de canvi perquè la gestió del govern quadripartit «ha estat un fracàs». Per tot plegat ha demanat «respecte» per la llista més votada i aposta per configurar un executiu «sòlid» sumant esforços amb altres formacions. ■ REDACCIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ernest Maragall, ahir, a la seu d'Esquerra Republicana després d'informar en roda de premsa de l'estat de les negociacions amb els comuns ■ E. FONTCUBERTA/EFE

Ada Colau dona allargues a Maragall i apunta a l'alcaldia

ERC dobla l'oferta a Barcelona en Comú però l'alcaldesa fa l'orni i continua insistint en un pacte impossible a tres amb el PSC ■ Les converses entre Esquerra i comuns han quedat suspeses

Jordi Panyella
BARCELONA

Primer indicati: nerviosisme a Esquerra Republicana de Barcelona amb una roda de premsa diària per pressionar Ada Colau.

Segon indicati: ERC dobla l'oferta per aconseguir les aspiracions de Barcelona en Comú amb un govern 50% al 50% i un reconeixement específic a Colau.

Tercer indicati: Ada Colau no es dona per assabentada, segueix desapareguda i continua parlant a través d'un plasma, amb gravacions de vídeo en què insisteix en un pacte progressista i a tres amb ERC i el PSC.

Quart indicati: l'estat d'opinió dels comuns a les xarxes socials accentua el discurs contra ERC carregant contra la "inacció" i "neoliberalisme" del go-

vern de la Generalitat.

Així les coses, el futur de l'alcaldia de Barcelona semblava ahir cada cop més lluny d'Esquerra Republicana i pren cos, cada vegada amb més força, la possibilitat que Ada Colau revalidi l'alcaldia gràcies als vots dels partits anomenats constitucionalistes, bàsicament el PSC i els regidors de la llista de Manuel Valls, apadrinada per Ciutadans. El mateix Ernest Maragall encertava ahir en el diagnòstic explicant que, de fet, a Colau no li cal negociar res amb Manuel Valls, perquè ja sap que té els seus vots a disposició, i només ha de presentar el seu nom i tenir el suport dels regidors contraris a un alcalde independentista per aconseguir ser alcaldessa.

Aquesta manera d'actuar, una mena d'acció per

Joaquim Forn demana ser present en el ple del dia 15

Després de quedar al marge de les negociacions per a la formació de govern a l'Ajuntament de Barcelona, Junts per Catalunya va fer públic ahir que ha demanat al Tribunal Suprem que autoritzi al seu cap de llista, i regidor electe, Joaquim Forn, a desplaçar-se el dissabte 15 de juny a la capital de Catalunya per poder participar en el ple de constitució de l'Ajunta-

ment. Concretament, es demana poder ser a Barcelona els dies 14 i 15, per omplir la declaració de béns i activitats i participar en la sessió constitutiva de la corporació municipal.

En l'escrit presentat pels advocats de Forn al Suprem s'assenyala que, tal com està plantejat el reglament orgànic municipal (ROM), la presa de les credencials com a regi-

dor de l'Ajuntament "s'ha de realitzar de forma personal i presencial pel regidor electe, com a premissa per poder prendre possessió del càrrec". També es recorda que l'elecció de l'alcalde o alcaldessa es farà a través d'una votació presencial i secreta que obliga Forn a ser present en el ple per poder complir amb les seves obligacions de regidor.

omissió en positiu, que no penalitza sinó que t'afavoreix amb el premi de l'alcaldia, no es contradia amb unes paraules que la mateixa Colau va pronunciar durant la campanya en una entrevista a *Nació Digital*. Aleshores, en ser interrogada específicament per l'eventualitat

d'accedir a l'alcaldia amb els vots dels regidors apadrinats per Ciutadans assegurava que no faria ni "cap aliança", "ni cap acord de govern", "ni de nomenament amb Valls". Això que va dir Colau és completament compatible amb presentar-se al ple del 15 de juny i, sense apa-

rentment haver mantingut cap contacte amb Manuel Valls, acceptar els seus vots, que, el mateix ex-primer ministre francès ja va explicar que li eren oferts "per responsabilitat política", sense esperar res a canvi, i amb l'únic objectiu de teixir "un cordó sanitari" a l'entorn

Les frases

“No serà per falta de voluntat d'Esquerra Republicana que això no arribarà a bon port”

Ernest Maragall
ALCALDABLE DE BARCELONA PER ERC

“Seguim treballant per fer possible un bon acord de govern de progrés per Barcelona”

Laia Bonet
REGIDORA ELECTA A BARCELONA, PSC

de l'independentisme.

L'elecció de Colau suposaria la formació d'un govern a dos, però no amb ERC, sinó amb el PSC, partit amb el qual es continua negociant "un bon acord de progrés", segons deia ahir la número dos de Jaume Collboni, Laia Bonet, a través de Twitter.

Mentre aquest costat de les negociacions avancen, les converses entre ERC i Barcelona en Comú estan des d'ahir aturades per indicació del mateix Ernest Maragall, que ha decidit deixar-les en suspens mentre Ada Colau continuï coquetejant amb el que anomena "aberració" del pacte amb Valls. Maragall va criticar el "mercadeig" dels comuns i va recordar que la seva candidatura va ser la guanyadora en les eleccions del 26 de maig passat.

"Regidora en cap"

Va ser el mateix Maragall el que es va encarregar d'explicar que ERC ha presentat a Barcelona en Comú una oferta de pacte estable que respecta escrupolosament el resultat electoral, amb empat a regidors, formant un govern al 50% i 50%. Pel que fa a l'alcaldia, ERC entén que l'ha d'ocupar durant els quatre anys el seu cap de llista, però vol donar un reconeixement especial a Colau creant un càrrec nou que seria equivalent al que ja s'havia creat a la Generalitat per nomenar Artur Mas com a conseller en cap de Jordi Pujol. En aquest cas seria com una regidora en cap, i la seva formulació legal s'hauria de determinar.

Maragall va deixar en mans de Colau reprendre les negociacions i es va mostrar disposat a reunir-s'hi, cara a cara, "avui mateix". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSC s'assegura l'alcaldia del Vendrell

■ Kenneth Martínez tanca un acord de govern amb un grup independent ■ El nou equip, però, no té majoria

El nou alcalde del Vendrell, Kenneth Martínez, durant la campanya electoral ■ ACN

Redacció
EL VENDRELL

Kenneth Martínez serà el nou alcalde del Vendrell. El PSC, que va ser la llista més votada en les municipals, no va arribar a la ma-

joria en aconseguir vuit regidors. Per això ha negociat un acord de governabilitat amb l'únic regidor de l'agrupació veïnal AVP, que tot i que no li permet arribar a la majoria absoluta, sí que garanteix la in-

vestidura del socialista en segona volta. A l'oposició queden ERC-Som Poble, Ciutadans, Junts, Podem i Primàries.

Martínez ha explicat que la seva voluntat és acabar formant un govern

més ampli i per això no es descarta que més endavant es puguin tancar altres acords que permetin generar un govern més fort. Per al candidat del PSC, l'objectiu és crear un govern basat en "la convivència i la inclusió social", i sosté que vol "convèncer el màxim nombre de grups possible".

Error a peu d'urna

El recompte definitiu de les eleccions municipals fet a la Junta Electoral de Zona va concedir el vuitè regidor al PSC del Vendrell, partit guanyador de les eleccions. El dia 26 de maig, els socialistes havien obtingut 7 dels 21 regidors del ple, però la mateixa nit electoral el partit ja va detectar una errada en les dades de les actes: en una de les meses no coincidia el recompte amb la informació introduïda a l'aplicació del Ministeri de l'Interior. La incidència va ser resolta a benefici del PSC, i la candidatura de Primàries va perdre un dels dos regidors que se li havien assignat. ■

Un pacte a Súria permet als socialistes recuperar l'alcaldia

■ El PSC ha estat els últims vuit anys a l'oposició i governaran amb GISS

D.B.
SÚRIA

El PSC i el grup Gent Independent de Súria han tancat un pacte que permet als socialistes de recuperar l'alcaldia del municipi després de vuit anys a l'oposició. La llista encapçalada per Albert Calderó va ser la més votada i va doblar el nombre de regidors, fins a quatre. Això, afegits als tres del GISS, els permetrà de governar amb majoria absoluta i que ERC (3), AIS (1) i JxSúria (1) es quedin a l'oposició. Els darrers anys l'Ajuntament ha estat governat pel convergent Josep Maria

El nou alcalde, Albert Calderó ■ ACN

Canudas, que no es va presentar. El nou alcalde, que té 29 anys, va assegurar ahir que el nou govern treballarà per a la millora de les instal·lacions i els carrers del municipi i per fer un ajuntament més proper als ciutadans. ■

Andorra

VIU LA TEVA PRÒPIA HISTÒRIA

Esmorzar inclòs

Entrades inclòs

Pagament en 10 mesos

Andorra 4 dies | 3 nits

Hotel Andorra Center 4*
119€
Inclou entrada a l'espectacle Rebel by Cirque du Soleil

Hotel Andorra Center 4*
138€
Inclou entrada a l'espectacle Rebel by Cirque du Soleil + Bus turístic

Hotel Andorra Center 4*
150€
Inclou entrada a l'espectacle Rebel by Cirque du Soleil + entrada a Naturlandia

Hotel Magic La Massana 4*
181€
Inclou entrada a l'espectacle Rebel by Cirque du Soleil + 1 hora de passeig a cavall i senderisme amb guia

902 400 454
viajeselcorteingles.es

VIATGES El Corte Inglés
Un somriure d'anada i tornada

Preus "hòs der" per persona i estada en habitació doble i règim d'alojament i esmorzar, vàlids per a determinades dates del 29 de juny al 29 de juliol de 2019. Despeses de gestió (16 € per reserva) no inclosos. Pagament en 10 mesos. Financiamient ofert per Financiamient El Corte Inglés E.F.C. S.A. i subjecte a la seva aprovació. Consultar les condicions i els plans de finançament a Viatges El Corte Inglés. Places limitades. Consultar les condicions. Es un producte Tourmundial. C.I.C.MA.591. HERMOSILLA 112 - MADRID.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més queixes a Europa pel vet a Puigdemont i Comín

■ Tres vicepresidents de l'Eurocambra demanen explicacions a Tajani per no haver consultat la mesa ■ El conseller Bosch adverteix que està en joc la "legitimitat" del Parlament Europeu

T.D.
BRUSSEL·LES

La polèmica decisió, la setmana passada, del president del Parlament Europeu, Antonio Tajani, de negar l'accés com a eurodiputats electes a Carles Puigdemont i Toni Comín continua provocant queixes dels membres de la mesa de l'Eurocambra per no haver estat consultats. Tres dels catorze vicepresidents ja han demanat públicament explicacions a Tajani per una decisió inèdita a la cambra que el president va prendre de comú acord amb Klaus Welle, secretari general del Parlament Euro-

peu i membre de la CDU alemanya. A la queixa inicial del conservador polonès Zdzislaw Krasnodebski s'hi van afegir ahir dos vicepresidents més: el liberaltxec Pavel Telicka i la socialista francesa Sylvie Guillaume. Telicka va anunciar ahir que ha demanat per escrit explicacions a Tajani pel vet a Puigdemont i Comín i en semblants termes ha reaccionat la vicepresidenta Guillaume. Responent a la carta de 75 eurodiputats adreçada a Tajani i als vicepresidents del Parlament, Guillaume ha demanat a Tajani "una clarificació" sobre el tema i ha destacat que cap dels vice-

El vicepresident Telicka vol que Tajani doni explicacions sobre el vet ■ ACN

presidents va estar involucrat en la decisió.

Mentrestant, el conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, va avisar ahir, en un article publicat en 14 mitjans europeus, que la "legitimitat" del Parlament Europeu "podria posar-se a prova" el pròxim 2 de juliol, quan es constitueix la nova cambra, amb el cas de Puigdemont, Comín i Junqueras. A l'article, publicat en diaris com *The Guardian*, *Libération* i *LaRepubblica*, el titular d'Exteriors afirma que tots tres són "representants legítims elegits democràticament". Així, adverteix que si no poden estar presents el 2 de juliol a Estrasburg per ocupar els seus seients la "legitimitat" de la institució estarà en joc. Amés, assegura que si no els permeten de participar en la nova legislatura Europa no només "haurà perdut tres membres actius i proeuropeus sinó també una altra oportunitat de mostrar al món que és un espai de llibertat, democràcia i suport dels drets fonamentals". ■

Nos hemos vuelto locos!!

**Ofertas especiales en
Vehículos de Ocasión,
Demos y Km. 0**

Turismos, SUV, familiares, industriales...

Hasta
2.000€
descuento
hasta el 15 de junio

ESERMA

Av. Maresme 30 (al lado de la rotonda de la Arquera)

Mataró / T. 93 741 26 04 - 93 741 26 00

www.eserma.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El nou pla contra el frau fiscal inclou una llista de morosos

■ Aragonès anuncia més actuacions després que en tres anys hagin aflorat 740 milions d'impagament de tributs

Emma Ansoła
BARCELONA

El govern publicarà una llista dels contribuents que a final de cada any tinguin deutes superiors al milió d'euros amb l'administració catalana. Es tracta d'una de les 75 mesures que configuren el nou pla de prevenció i reducció del frau fiscal i de foment de les bones pràctiques tributàries 2019-2022 que ahir a la tarda va presentar el vicepresident, Pere Aragonès, i la secretària general d'Hisenda, Marta Espasa, al

La frase

“Com deia Junqueras, els diners estan millor en els serveis públics que a les butxaques dels morosos”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

Parlament. Tot i que la mesura suposa una novetat respecte a altres actuacions que s'han fet des que el 2015 es va decidir aplicar un pla per lluitar contra el frau fiscal, la realitat és que la principal mesura

efectiva és el control i la inspecció del pagament dels tributs, ja que un dels focus del frau continua sent el nombre de contribuents que no paguen impostos. Així, el pla anterior (2015-2018) va fer aflorar 740 milions d'euros gràcies a 207.685 actuacions. La part més important es va recuperar de deutors de l'impost de successions i donacions, amb 271,3 milions; seguit de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats (260,8 milions) i l'impost sobre el patrimoni (171,3 mi-

El vicepresident, Pere Aragonès, amb la consellera de Justícia, Ester Capella ■ EFE

lions). En el nou pla per als pròxims quatre anys, s'han incorporat 29 mesures totalment noves del total de 75, l'anterior pla en tenia 86, que configuren el nou projecte i que estan enfocades en quatre eixos: la prevenció del frau; el control, la detecció i la cor-

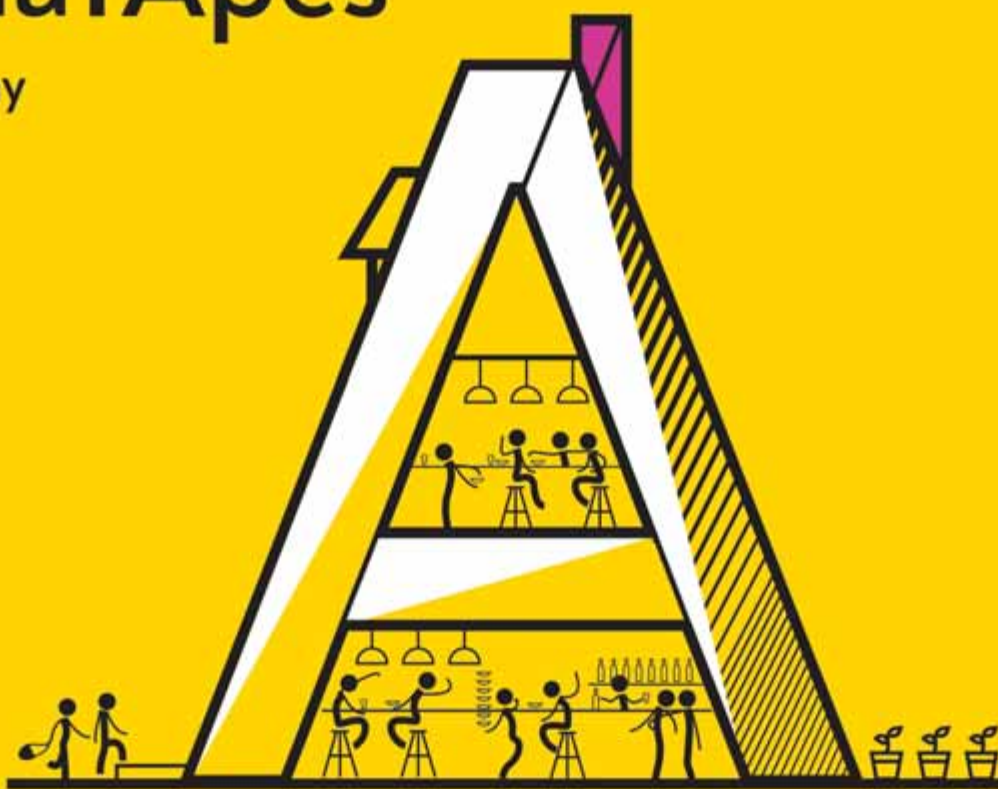
recció; la implicació social, i l'organització, els recursos i els mitjans. Serà en l'àmbit del segon on el govern té previst publicar la llista dels contribuents que tinguin un deute superior al milió d'euros, sense tenir en compte els deutes que estiguin ajornats o

suspesos. Altres mesures seran una intensificació en el control sobre els sectors de risc, com ara l'immobiliari, el joc, les subhastes i les concessions administratives i la creació d'un portal de subhastes electrònic de l'Agència Tributària de Catalunya. ■

RUTA DE TAPES A EMPURIABRAVA I CASTELLÓ D'EMPÚRIES

EmpuriaTapes

del 7 al 16 de juny

Empuriabrava
Castelló d'Empúries

info: empuriatapes.cat - 972 45 08 02

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

Rambla d'Ègara, 270
Terrassa

Preu de l'entrada: 4,50 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CONCA DEL·LÀ

C/ del Museu, 4
Isonà
(Pallars Jussà)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

ERA ELECTRONICA
'Pool Party' 2019

Masia de Can Gascons de Llagostera,
dissabte 29 de juny,
de 2 del migdia a 2 de la matinada

OFERTA 2x1 IL-LIMITADA
Preu de l'entrada: 22 euros

Per a més informació:
www.festivalera.com

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

RAMON MIRABET
Sons del Món

Plaça de la Basílica de Castelló d'Empúries,
divendres 5 de juliol,
a 2/4 d'11 de la nit

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 23 euros (Zona A)

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

TEXAS
Sons del Món

Ciutadella de Roses,
dissabte 20 de juliol,
a 2/4 d'11 de la nit

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 42 euros (Zona C)

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

CASA MUSEU CAL GERRER
Fundació Cabanes

C/ Santiago Rusiñol, 60
(plaça del Monestir)
de Sant Cugat del Vallès

OFERTA 2x1 IL-LIMITADA
Preu de l'entrada: 6 euros

Més informació d'horaris i preus:
www.fundaciocabanes.org

Directament amb la targeta de subscriptor a les taquilles

La televisió

La nostra graella

10.00 CONNEXIÓ PARLAMENT

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Els síndics de comptes, encapçalats pel síndic major, Jaume Amat, compareixeran per avançar el contingut de l'informe sobre el compte general de la Generalitat del 2016, que després s'haurà de debatre al ple, i per presentar els informes de fiscalització sobre l'anàlisi dels comptes de les empreses públiques, els consorcis, les fundacions i les entitats autònomes no administratives de la Generalitat corresponent als exercicis 2015 i 2016 i sobre el Consell Català de l'Esport corresponent al 2016. La comissió també debatrà i votarà les propostes de resolució presentades pels grups sobre els informes de fiscalització relatius a les subvencions a la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, del 2016, i a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, d'aquest mateix any, que es van debatre en la darrera sessió de la comissió. El Punt Avui Televisió ho retransmetrà en directe des del Parlament de Catalunya.

09.30 Notícies locals.

10.00 Connexió Parlament. *Comissió de la Sindicatura de Comptes.*

12.00 Notícies locals.

12.30 Gaudeix la festa. *El Remei d'Alcover.*

13.00 Notícies locals.

14.00 Protagonistes. *Xavier Morlans.* Reemissió.

14.30 De 'tee' a 'green'.

15.00 Notícies locals.

16.00 Caminant per Catalunya. Reemissió.

16.30 Notícies locals.

17.30 Protagonistes. *Lluís Llorc.* Reemissió.

18.00 Notícies locals.

19.00 Connecti.cat.

20.00 Notícies locals.

21.00 PROTAGONISTES

Entrevista a El Petit de Cal Eril

Guillem Vidal conversa amb Joan Pons, El Petit de Cal Eril, que acaba de publicar el disc *Energia fosca*.

21.30 Notícies locals.

22.00 Gaudeix la festa. Reemissió.

22.30 Notícies locals. Inclou *L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.*

NOTA: Aquesta programació pot quedar alterada pel desenvolupament de la comissió de la Sindicatura de Comptes al Parlament.

La graella

TV3

08.00 Els matins.
Es parla avui sobre les queixes dels rectors per la falta de finançament de les universitats, amb la presència dels responsables de dues universitats: Maria José Figueras, de la Rovira i Virgili, i Joan Elias, de la UB, i la directora general d'Universitats de la Generalitat, Victòria Girona.

12.00 12-14.

13.55 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

15.40 Cuines. Pepito de vedella.

16.00 Com si fos ahir.
La Clara i el Litus busquen sospitosos d'haver robat les claus del cotxe al centre on treballa. Estan convençuts que la clau és allà. Mentrestant, l'Arturo es nega a la possibilitat que el Quim i la Cati lloguin el seu pis a l'estiu, perquè això vol dir que s'haurà d'estar dos mesos a la residència.

16.40 Tot es mou.

20.15 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

22.00 Polònia.
Basté visita el Tribunal Suprem per explicar com han estat les conclusions dels fiscals i ho fa amb un nou capítol del seu programa, No pot ser!. A més, ha arribat l'hora d'acomiadar l'equidistància. Després dels resultats de les eleccions municipals, Ada Colau i la resta dels comuns n'oficien l'enterrament i li dediquen unes paraules de comiat.

22.40 Persona infiltrada. Lluís Marquina és el convidat del programa d'avui. El periodista i presentador del Tot es mou s'enfronta a una de les famílies més peculiars que han passat pel programa, una de Santa Fe del Penedès on un ex i una nova parella poden conivir plàcidament.

23.45 Quan arribin els marcians. La voluntat d'aïllar-se de la societat, com serà el futur i el duet The Pinker Tones, que fan un homenatge al primer instrument electrònic de la història, són els protagonistes d'aquest nou capítol marcià.

00.30 Més 324. Amb Xavier Graset.

SUPER 3 / 33

- 08.35 **Comptem amb la Paula.**
- 08.56 **Oddbods**
- 09.27 **Pirata i Capitano**
- 10.02 **Pat, el gos**
- 10.32 **Yakari**
- 11.10 **Súper 4**
- 11.48 **Geronimo Stilton**
- 12.35 **En Grizzy i els lèmmings**
- 13.10 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**
- 13.33 **Els germans Kratt**
- 14.17 **Els pingüins de Madagascar.**
- 15.03 **Bola de drac Z**
- 15.50 **Kikoriki**
- 16.18 **Comptem amb la Paula**
- 16.50 **Dino tren**
- 17.28 **El Mic i els seus amics.**
- 17.55 **Dot**
- 18.17 **Oddbods**
- 19.06 **Històries dels caçadors de monstres: A cavalcar!**
- 19.30 **Info K.**
- 19.44 **La màgica Do-Re-Mi.**
- 20.08 **En Grizzy i els lèmmings**
- 20.50 **Un drama total: Els cracs.**
- 21.13 **El detectiu Conan**
- 21.55 **(S)avis.** Albert Vidal.
- 22.50 **Cine. Els dotze del patíbul.**
Durant la Segona Guerra Mundial al comandant Reisman li encarreguen una missió suïcida: assaltar una fortalesa nazi i matar-ne els ocupants, tots ells alts comandaments del règim. Per fer-ho això ha de sotmetre 12 presidiaris a un entrenament molt dur.
- 01.20 **(S)avis.** Albert Vidal.
- 02.15 **La fúria dels elements.**
- 03.05 **L'últim gal.**

www.elpuntavui.tv

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat